

L'hora de la política al servei d'Andorra

Ja he escrit en alguna altra ocasió que en l'actual aritmètica del Consell General, amb 22 representants de DA, la majoria absoluta s'utilitza per imposar lleis i silencis. De fet aquella majoria s'ha anat deformant en una espècie de dictadura parlamentària, polidament revestida de procediments democràtics però que imposa sovint els seus desitjos com si estiguéssim en un règim autoritari. La censura al Consell General dels Joves, que el dia 26 no poden debatre la despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs perquè la majoria de DA no no els considera prou madurs, és un exemple perfecte d'aquesta dictadura parlamentària: només es pot parlar del que convé als que manen.

La inexcusable tasca de control dels consellers generals ensopega així amb una seriosa limitació que danya la dignitat del Consell General.

Sovint el Govern no trameta tota la informació que sol·liciten els consellers generals, i ho fa per instal·lar en l'opinió pública la sensació que l'oposició és incapaç de controlar el Govern.

Tot això propicia la prepotència, fonamenta l'exageració, deteriora el diàleg i castiga, no ho amagarem pas, el prestigi de la institució.

Hi ha avui a Andorra persones que estan convençudes que els seus privilegis els situen per damunt de les lleis que respectem el conjunt de ciutadans i ciutadanes.

Al capdavant la vocació de les anomenades elits de viure en un món a part es reproduïx d'una època a una altra. I en situacions de crisi es fa més evident perquè els llenguatges són diferents, com són distintes les actituds i la mateixa percepció de la realitat entre els cims del poder i la ciutadania.

Aquesta setmana la gent de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra (SDP) hem editat el primer número del nostre butlletí, *Veus*.

Hi he publicat unes reflexions en les quals dic que avui a Andorra és, com mai, l'hora de la política. I ho dic perquè els factors decisius per sortir de la crisi econòmica són factors polítics.

Però bona part de l'elit encarada sembla insensible a la situació. Estan atrapats per la por de fer els canvis imprevedibles per al futur d'Andorra.

Unes elits capaces de dur a terme polítiques d'austeritat tallant salaris i malmetent l'ocupació, però incapaces de fer unes reformes tributàries que suposin una veritable redistribució de la renda i una reforma de la delimitació de les competències comunals que comporti una redistribució del poder.

Tots plegats hauríem de fer un esforç per explicar que val la pena estrènyer-se el cinturó encara que sigui força, per tornar a créixer i crear ocupació més ràpidament. Per fer un país obert, dinàmic, amb un Estat fort i una economia competitiva.

Hem de donar prioritat als interessos del país per arribar a acords per fer front als problemes més importants que tenim: la negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea, la reforma tributària i el redreçament econòmic.

Sí, és l'hora de la política. La política que vol resoldre els problemes i no vol utilitzar-los per atacar els adversaris. La política que pensa abans en el país i en les ciutadanes i ciutadans que no pas en els interessos del partit.